نگاه

سینمای جنگ در ایران از نمونه‌های مشابه در سایر کشورها متمایز است

اولین نشست از سلسله نشست‌های بررسی چهار دهه سینمای دفاع مقدس با نمایش قسمت اول و دوم مستند پرده‌خوانی سینمای جنگ و با حضور سازندگان مستند و جواد طوسی، منتقد سینما برگزار شد. پیش از برگزاری نشست قسمت اول و دوم مستند پرده‌خوانی سینمای جنگ به کارگردانی آریان عطارپور که به بررسی سینمای دفاع مقدس در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ می‌پردازد، به نمایش درآمد. آریان عطاپور، کارگردان مستند پرده‌خوانی سینمای جنگ، پس از نمایش این فیلم گفت: من و فرزاد خشنودان، پژوهشگر فیلم، هم‌کلاسی دوران دانشگاه و علاقه‌مند به سینما بودیم و هر یک در بخشی از آن تسلط نسبی داشتیم. هدف اصلی ما در پژوهش و ساخت این فیلم این بود که نشان دهیم در یک بازه زمانی کوتاه بعد از انقلاب اسلامی، ریخت و فرم سینمای ایران چگونه دچار تغییرات عظیم می‌شود. او ادامه داد: در دو تا سه سال نخست پس از انقلاب اساسا فیلم مهمی تولید نشد و پس از آن سینمایی متولد شد که امروز با نام «زیرگونه دفاع مقدس» شناخته می‌شود. البته مجموعه ما متمرکز بر جنگ ایران و عراق است و مقدمه قسمت اول نیز به التهابات میان ایران و عراق، حتی پیش از انقلاب و نحیف‌بودن سینمای جنگ در ایران قبل از آن پرداخته است. فرزاد خشنودان، پژوهشگر فیلم نیز گفت: روند پژوهش حدود شش ماه زمان برد. بخشی از کار شامل مطالعه منابع مختلف اعم از کتاب‌ها و نشریات بود و بخشی دیگر مربوط به آثار سینمایی. بعضی از این فیلم‌ها را پیش‌تر دیده بودم و برخی دیگر را آریان معرفی کرد که همراه هم تماشا و درباره آنها گفت‌وگو کردیم. به طور کلی، اگر دانسته‌ها و تجربیات قبلی ما وجود نداشت، گردآوری مطالب در شش ماه ممکن نبود. هدف این بود که از نخستین فیلم جنگی ایرانی ساخته‌شده تا زمان آغاز پژوهش یعنی سال ۱۴۰۰ را مد نظر قرار داده و مروری کامل بر این حوزه داشته باشیم. او ادامه داد: محدودیت در تعداد مصاحبه‌شوندگان به دلیل برهه زمانی انجام پژوهش و عدم دسترسی به برخی افراد متخصص و عدم همکاری آنان بود و شاید همین امر سبب شد بار سنگین روایت بر دوش راوی اصلی بیفتد. این نگاه پژوهشی ما به عنوان کسانی که چند نسل بعد از جنگ به دنیا آمده‌اند، به این نوع از سینما بود. به نوعی می‌خواستیم در کنار خود این پدیده ظرفیت‌های سینمایی موجودش را نیز بررسی کنیم و با اطلاعات جمع‌آوری‌شده و منابع موجود، تحلیل خود را ارائه دهیم. جواد طوسی، منتقد سینما نیز با اشاره به مهم‌بودن گونه سینمای دفاع مقدس گفت: مسیر شکل‌گیری ژانر جنگی در سینما، همچون سایر گونه‌ها، با آزمون و خطا همراه بوده است. پس از انقلاب اسلامی، این ژانر توانست موجودیت واقعی و تاریخی خود را پیدا کند. دلیل اصلی آن نیز به شرایط اجتماعی و تاریخی جامعه بازمی‌گردد. جنگ هشت‌ساله تحمیلی عراق با ایران بستری فراهم آورد تا بخشی از فیلم‌سازان در دل همان فضا و میدان تجربه زیست کنند. کارگردانانی همچون رسول ملاقلی‌پور، ابراهیم حاتمی‌کیا، احمدرضا درویش، کمال تبریزی و جمال شورجه بدون نگاه صرفا انتزاعی یا تئوریک، مستقیما با رزمندگان و فضای جبهه مواجه شدند. آنان در همان موقعیت تاریخی قرار گرفتند و توانستند تصویری اولیه از ژانر جنگ ارائه دهند. او با اشاره به اینکه سینمای جنگی ایران به‌درستی توانست در مسیری تدریجی قابلیت‌های خود را پیدا کند، افزود: سینمای جنگ در ایران واجد ویژگی‌هایی است که آن را از نمونه‌های مشابه در سایر کشورها متمایز می‌کند. واقعیت آن است که حضور و جایگاه رزمندگان در بستر جبهه و جنگ، با خود خصایص، ارزش‌ها و مناسباتی را به همراه دارد که تفاوت بنیادین با نمونه‌های مشابه در سینمای آمریکا یا فرانسه یا در دوره‌های جنگ جهانی اول، جنگ جهانی دوم یا جنگ ویتنام دارد. طوسی درباره مستند پرده‌خوانی سینمای جنگ گفت: اساسا در فیلمی که می‌خواهد از تاریخ معاصر وام بگیرد، همواره کدگذاری‌هایی از سوی سرمایه‌گذار و تهیه‌کننده تجویز می‌شود که ممکن است کارگردان و پژوهشگر را در موقعیتی محدودکننده قرار دهد. بااین‌حال، اگر پژوهش به‌درستی انجام گیرد، کارگردان و پژوهشگر می‌توانند خود را بر آن موارد پیشنهادی تحمیل کنند. در اینجا آمیزه‌ای از نقاط قوت و ضعف در وجه پژوهشی دیده می‌شود. به طور مشخص روشن است که روی حوزه پژوهشی کار شده و به همین دلیل، متریال کلامی و راوی که عهده‌دار تشریح و تعریف موقعیت‌هاست، نقش اصلی و محوری دارد؛ به نحوی که می‌توان گفت شخصیت اصلی و مرکزی اثر، همین راوی و پژوهش کلامی است. این منتقد سینما با تأکید بر اینکه اساسا این نوع سینما با رخدادهای تاریخی مرتبط است، افزود: پژوهش اصولا باید در چارچوبی انجام شود که با سعه صدر همراه باشد. در نگاه پژوهشی شما گاهی این‌گونه به ذهن می‌آید که پژوهشگر بیش از حد حضور دارد و به‌جای آنکه کارشناسان موضوعات محوری را بیان کنند، شما نقش غالب را ایفا می‌کنید. به نظر من می‌توانستید غیرمستقیم عمل کنید، به‌گونه‌ای که کارشناسان هرکدام در حد توان خود توضیح دهند و در این تکثر کلامی حق مطلب ادا شود. گاهی گفته‌های کارشناسان وتو می‌شود و شما با خوانش تاریخی خود، حرف آخر را می‌زنید. او ادامه داد: یکی از ویژگی‌های شایان دفاع این فیلم، نگاه منصفانه و عدالت‌خواهانه آن نسبت به مجموعه فیلم‌سازانی است که یک رخداد تاریخی را از زاویه دید خود روایت کرده‌اند. در این اثر، هیچ قضاوت ناعادلانه‌ای نسبت به فیلم‌سازان گذشته نشده و نگاه پژوهشی و کارگردانی توانسته است داوری منصفانه‌ای ارائه دهد؛ حتی در مواردی که نگاه کنایه‌آمیز نسبت به آثار شاخصی همچون آثار آقای بیضایی یا مسعود کیمیایی وجود دارد، این داوری براساس میزانس و چارچوب خود اثر صورت‌گرفته است. طوسی با اشاره به وضعیت کنونی سینمای دفاع مقدس گفت: علی‌رغم انقطاع‌ها و فراز و فرودهای متعدد، جلوتر از سیاست‌گذاران، این هنرمندان فرهنگ‌ساز بودند که توانستند خود را به شرایط تحمیل و آثاری انسانی و انسان‌مدار تولید کنند. نمونه‌ای از این‌دست آثار، فیلم‌های محمدعلی باشه‌آهنگر همچون «فرزند خاک» و «ملکه» است که نگاه انسانی و انسان‌دوستانه، حتی به شخصیت‌های دشمن، قابل مشاهده است. این نشان می‌دهد سینمای دفاع مقدس امروز با وجود همه چالش‌ها، قابلیت ارائه دیدگاه‌های متنوع و انسانی را دارد. البته کم‌کاری سیاست‌گذاران فرهنگی و ضعف در ایجاد آشتی ملی در بخش‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی موجب شده است سینمای جنگ بعضا به عنوان یک ابزار بیلان کاری و ویترین فرهنگی باقی بماند، بدون آنکه ظرفیت‌های بالقوه آن به طور کامل محقق شود. او افزود: فیلم‌های اخیر سینمای جنگ، گرچه قابلیت‌های خود را دارند، اما به دلیل تعریف نامناسب بودجه و بازگشت سرمایه، بسیاری از آنها هنوز به نمایش عمومی درنیامده‌اند. حتی برخی فیلم‌های پرتره درباره شهدای گران‌قدر با وجود تولید در دو سال گذشته، هنوز اکران عمومی نشده‌اند. طوسی با اشاره به جنگ ۱۲روزه و نقش سینما در نشان‌دادن چهره واقعی دشمن گفت: سؤال مهم این است که چرا ما در سینمای خودمان قادر نیستیم از الگوها به‌درستی بهره‌برداری کنیم، به‌ویژه در بزنگاه‌های تاریخی همچون جنگ ۱۲روزه، تا هم از تاریخ خود مراقبت کنیم و هم فرهنگ و سینما بتوانند نقشی فعال در شکل‌دهی به ذهنیت جامعه ایفا کنند. با توجه به تغییرات اساسی در ماهیت جنگ و تحول ابزارها و شیوه‌های آن، درک و هوشمندی لازم برای استفاده مؤثر از رسانه‌های سینمایی ضروری است، وگرنه از قافله عقب خواهیم ماند و فرصت‌های آموزشی، فرهنگی و تاریخی از دست خواهد رفت. ارد عطاپور، مستندساز و یکی از میهمانان نشست نیز گفت: در دوره‌ای که این فیلم‌ها ساخته شده بودند، مخالفت‌هایی جدی با آنها می‌شد؛ مثلا فیلم برزخی‌ها از پرده پایین کشیده شد و با نمایش آن مخالفت شد یا فیلم «باشو غریبه کوچک» ساخته بهارم بیضایی سال‌ها توقیف بود و آن را یک فیلم ضدجنگ می‌دانستند که با نگاه برخی مدیران تضاد قرار داشت و به همین دلیل، فرصت نمایش یکسان و برابر برای فیلم فراهم نشد. حتی زمانی نوشتن درباره این اثر در برخی مجلات سینمایی ممنوع بود.

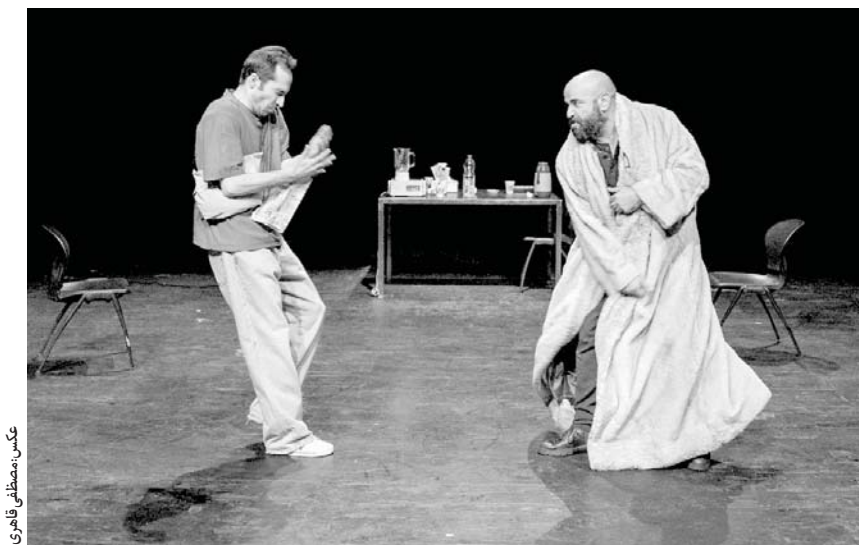
عکس: مصطفی فاهری

گفت‌وگو با میلاد شجره، کارگردان و بازیگر نمایش «مبانی تاریکی»

احضار خاطرات مرده غمگینم می‌کند

شیرین کاظمیان: میلاد شجره، بازیگری است که تماشاگر حرفه‌ای تئاتر او را به‌خوبی می‌شناسد. هر نقشی که در سال‌های گذشته از او دیده‌ایم، با تألیف شخصی‌اش از مهارت بدن و لحن همراه بوده است. بازیگری گزیده‌کار در تئاتر که علاوه بر آموزش بازیگری به کارگردانی هم می‌پردازد. این روزها در کنار بازی و طراحی تمرین‌های بدنی نمایش «برادران کارامازوف» به کارگردانی اشکان خیل‌نژاد که می‌توان آن را حاصل ممارست، صبر و ظریف‌نگری در تئاتر دانست، میلاد شجره با کارگردانی و بازی در نمایش «مبانی تاریکی» هم روی صحنه حضور دارد. این هم‌زمانی حضور در دو اثر پرزحمت، علاوه بر توانمندی و تجربه زیسته قابل توجه، درک زیبایی‌شناسی تأمل‌برانگیز یک «بازیگر» را نشان می‌دهد که نیرو از صحنه می‌گیرد و به آن نیز نیرو و زیبایی می‌بخشد. با او درباره دو تجربه اخیرش گفت‌وگویی داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

●●●

چه شد که «مبانی تاریکی» با این عنوان جالب که بی‌ربط به زندگی این روزهای‌مان نیست، شکل گرفت و بازی در نقش خودتان را در فرمی متفاوت، در فضایی با ویژگی‌های کمدی برای اجرا و کارگردانی انتخاب کردید؟

نکته مهم این است که از ابتدا قرار نبود و نمی‌خواستم خودم در «مبانی تاریکی» بازی کنم، اما به دلایلی این اتفاق افتاد و البته موردی که این تصمیم را وسوسه‌کننده می‌کرد، تجربه بازی در فضای رئالیستیِ یک کمدی سیاه بود که همیشه برای من در بازیگری محل سؤال بوده. اما درباره انتخاب این کار، تقریبا از شروع دوره کرونا تا امروز، حرفه ما یعنی تئاتر (و البته همه‌چیز) هر روز بی‌ثبات‌تر شده. ما از همان سال‌ها روی این ایده فکر کردیم؛ یعنی مهام بیشتر. بارها این سؤال مطرح شد که قرارگرفتن در چنین وضعیتی (مثل کرونا و به طور کل شرایط ناپایدار بعد از آن) که ممکن است همه ما را از لحاظ اقتصادی به صفر برساند و در مقابل هرجا که پول هست (پول زیاد) رگه‌هایی از فساد اقتصادی هم قابل مشاهده است، اگر امکان دزدی وجود داشت و این دزدی تبعات خاصی برایتان نداشت، آیا دزدی نمی‌کردید؟ وقتی بدانید خبری از زندان نیست و کسی از زندگی محروم‌تان نمی‌کند، دست به چنین کاری نمی‌زنید؟ پاسخ به این سؤال برای ما جذاب شد و ایده این نمایش را شکل داد.

برایتان مشخص است که این کار را نمی‌کنید؟

حتما که نمی‌کنیم! چون در نهایت هنرمند هستیم و کارمان چیز دیگری است. در ساحت اجرا هم مشخص است که دست به چنین کاری نمی‌زنیم. همان‌طور که در پایان می‌بینیم، جایی که بعد از پخش پیام خوشامدگویی به تماشاگران، یکی از شخصیت‌ها لباس نمایش به تن می‌کند، نور اسپات داده می‌شود و خاطره‌ای از یک محرومیت را بیان می‌کند. نکته جذابی که برای من دارد، این است که اجرای مونولوگ برعهده شخصیتی است که در طول اجرا توسط دیگران نادیده گرفته شده. خاطرم هست یک نقد درباره کار خواندم که نوشته بود: زنان نمایش فاقد کنشگری هستند. درست نبود. ما در طول نمایش اشاره می‌کنیم که اجرائی در کار نیست، کل این حضورها برای پیاده‌کردن ایده دزدی است، اما در پایان همان زنی که در طول نمایش به ظاهر منفعل و گوش‌به‌فرمان بوده علیه ایده دزدی طغیان می‌کند. تئاتر اجرا می‌کند. انگار نماینده‌ای از فکر ماست که دزد نیست، هنرمند است. راستش به نظر من خیلی هم گنگ نیست.

ایدئال هر بازیگری، حضور مداوم و باکیفیت بر صحنه است. اکنون با توجه به بازی در نمایش «برادران کارامازوف» که اجرائی طولانی و نیازمند توانایی روانی و جسمانی بسیار برای بازیگر است، هم‌زمانی کارگردانی و بازیگری «مبانی تاریکی» در شرایطی کاملا بی‌استراحت را برای خودتان چطور می‌بینید؟

خیلی سخت، خیلی‌خیلی سخت. از لحاظ روانی و فیزیکی فشار بسیار زیادی است ولی شاید از بیرون وضعیت جالبی به نظر بیاید. البته حتما هم جالب بوده که تن به انجام‌دادنش دادم. موقعی که فقط بازی می‌کنم، انگار کودکم و بازی می‌کنم. اما کارگردانی برایم همراه است با مسئولیت و اضطراب. شبیه یک پدر نگران می‌شوم. البته نمی‌خواهم بگویم همه‌اش رنج است؛ به هر حال پدربودن هم جالب است.

با وقایعی که طی سال‌های گذشته شکل گرفت، تماشاگرها به دو دسته تقسیم شدند که عده‌ای می‌خواهند کار رسمی در سالن‌های رسمی نبینند و عده دیگر که تماشاگر همیشگی باقی ماندند. در این میان نقدهای منفی‌ای که بابت این موضوع دریافت کردید، تأثیری روی شما گذاشت؟

در مواجهه با این دودستگی من همیشه از خودم یک سؤال پرسیدم، اینکه اگر این کار را انجام ندهم باید چه کار کنم؟ و به این فکر می‌کنم که اگر کار مفیدتری می‌توانستم بکنم، یا اگر کسی کار مفیدتری می‌تواند انجام دهد، باید آن کار را انجام دهد، اما من کار دیگری بلد نبودم. من باید خودم و هویتم را حفظ می‌کردم که مثلا به افسردگی کشیده نشوم. باید تأکید کنم هرکس که با امتناع از اجرای اصطلاحا رسمی، کار مفیدتری می‌کند، به‌شدت برای من قابل احترام است؛ اما راجع‌به خودم این‌طور پاسخ دادم که اگر این کار را نکنم، یا بازی نکنم چه اتفاقی برایم می‌افتد؟ برای مدتی هم که همه کار نکردیم و من به خودم آمدم و دیدم که دارم مهاجرت می‌کنم، پیش خودم گفتم الان از ایران بروم کار مفیدتری است؟ این سؤال یکهو خیلی برایم بزرگ شد.

آیا این نقدها آزاردهنده نبود؟

نه. راستش صحبت‌کردن راجع‌به این مسائل ساده نیست؛ نکات زیادی را باید در نظر گرفت و در موردشان حرف زد. خلاصه بخواهم بگویم: سعی کردم خیلی اذیت نشوم، ضمن اینکه به من خیلی هم گفته نشد چرا داری کار می‌کنی؟

رفاقت نزدیک با نویسنده‌ای که در سال‌های گذشته چندین کار را با هم تجربه کردید و پیش بردید، این همزیستی و دوستی با مهام میقانی چقدر در بازیگری برای‌تان مؤثر بوده؟

مهم‌ترین اثر و نتیجه رفاقت من با مهام در همکاری این بوده که مهام به واسطه روحیه‌ای که دارد، قصه آدم‌ها را خیلی بهتر از من می‌بیند و این ظرافت در نگاه‌کردن، بررسی آدم‌ها و محیط پیرامون، خیلی به من در مقام بازیگر کمک کرده. یعنی یک جایی به خودم می‌گویم، اگر قرار باشد شخصیت‌ها را بهتر پیدا کنی و بهتر بازی‌شان کنی، دقت به این قصه‌ها ضرورت دارد.

با توجه به آموزش بازیگری هم در محیط آکادمیک هم در کارگاه‌های شخصی خودتان، نسل جدید را در بازیگری و آموزش، اشتیاق و انگیزه نسبت به دوره‌ای که خودتان این رشته را آغاز کردید، چطور می‌بینید؟

تفاوت عمده‌شان این است که همگی لزوما به آن موفقیتی که در گذشته خیلی بین هنرجوها مشترک بود، فکر نمی‌کنند. منظورم موفقیت در بازیگری است. قدیم‌تر که سازوکار تئاتر و بازیگری بازار مهیاتری داشت، آدم‌ها بیشتر به موفقیت در بازیگری فکر می‌کردند. الان که یک‌جورهایی اوضاع روی هواست! انگار بچه‌ها به چیزهای دیگری فکر می‌کنند. برای نمونه در همین آخرین دوره کلاس خودم، تقریبا نصف کلاس برایشان مهم نیست که به بازیگر موفقی بدل شوند، یعنی حتی بازیگرشدن برایشان مطرح نیست. انگار فقط آمده‌اند چیز جدیدتری تجربه کنند، فقط قصد دارند ببینند چطور می‌توانند مؤلف شوند. مؤلف به این معنا که خودشان چطور کار تولید کنند. انگار دغدغه‌های دیگری مطرح است. عده‌ای هم آمده‌اند خودشان را از حالت بقا خارج کنند و به حالت آفرینش نزدیک شوند. در واقع دنبال خلاقیتی در حضور جسمانی و ذهنی‌شان هستند. دغدغه‌های فرهنگی-اجتماعی-سیاسی خیلی بیشتری دارند. داستان‌ها زیاد شده و آدم‌ها می‌خواهند ماجرای خودشان را تعریف کنند.

این تغییری که گفتید را در تماشاگران اجراهای‌تان هم می‌بینید؟

به‌شدت. انگار الان باید بیشتر تلاش کرد، چون تماشاگر هم دارد بیشتر تلاش می‌کند. این روزها رنج مضاعفی در اجراهای موفق هست.

فرایند تولید تئاتر و به اجرا بردن رسمی یک نمایش در سالن‌های اصلی تهران را نسبت به چند سال قبل ساده‌تر می‌بینید؟ فکر می‌کنید محدودیت‌ها و نظارت مرکز هنرهای نمایشی نسبت به قبل تفاوت کرده؟

این سؤال را می‌شود از شما هم پرسید. آیا کارهایی که اخیرا دیدید، چند سال قبل می‌شد به این شکل اجرا کرد؟ اگر امکان اجرا نداشت، پس حتما تغییر کرده.

بیشتر نقش‌هایی که از میلاد شجره به یاد می‌آورم رگه‌هایی از شرارت و انگیزه‌های منفی را در شخصیتش داشته. اگر قرار باشد یکی از نقش‌های سابق خودتان را که قبلا بازی کردید انتخاب کنید و دوباره بازآفرینی‌اش کنید، سراغ کدام می‌روید؟

ترجیح می‌دهم نقش‌آفرینی جدیدی را تجربه کنم. رجوع به یک نقش قدیمی برای من مثل اسباب‌کشی به خانه قبلی است. احضار خاطرات مرده غمگینم می‌کند.

برای میلاد شجره، بازی در تصویر ارجحیت دارد یا تئاتر؟

یک زمانی تئاتر مهم‌تر بود، اما حالا این‌طورم که خیلی تعصب بی‌موردی بود. انگار از یک ناآگاهی سرچشمه می‌گرفت. خب بازیگر باید مدیوم‌های دیگری را هم تجربه کند، باید بتواند. اما اینکه من در کدام راحت‌تر هستم، حتما تئاتر. تئاتر خانه من است.

اخبار برگزیده

نمایش فیلم‌تئاتر «دایی وانیا» در خانه هنرمندان ایران

ایسنا: فیلم‌تئاتر «دایی وانیا» به کارگردانی راس مک‌گیبن و یان ریکسن (از بسته تراژدی‌های مدرن روان‌شناختی) در سینماتک خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید. این فیلم‌تئاتر به عنوان چهل‌ویکمین برنامه از سلسله جلسات نمایش فیلم‌تئاترهای شاخص با همکاری مشترک انجمن منتقدان، نویسندگان و پژوهشگران خانه تئاتر و سینماتک خانه هنرمندان ایران، به نمایش درمی‌آید. پس از نمایش فیلم‌تئاتر «دایی وانیا»، نشست نقد و بررسی آن با حضور علی‌رضا نراقی، منتقد تئاتر و مجید امرایی، دراماتراپیست و پژوهشگر برگزار می‌شود. این اثر، اقتباسی از «دایی وانیا» نوشته آنتون چخوف است که با فرمی مدرن کارگردانی شده است. فیلم‌تئاترهای مهر ۱۴۰۴ با دسته‌بندی «تراژدی‌های مدرن روان‌شناختی» انتخاب شده و طی پنج هفته ماه مهر (چهارشنبه‌های مهر)، به نمایش درخواهد آمد. فیلم‌تئاتر «دایی وانیا» محصول ۲۰۲۱ عصر چهارشنبه دوم مهر ۱۴۰۴ ساعت ۱۷ در سینماتک خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

عبدالرضا اکبری «شاپرک خانوم» را به صحنه می‌آورد

نمایش «شاپرک خانوم (شهر فرنگ)» نوشته و کار عبدالرضا اکبری براساس اثر ماندگار بیژن مفید، از روز ۳۰ شهریور به‌مدت یک هفته در تالار هنر روی صحنه می‌رود. این نمایش که در قالبی کمدی‌موزیکال برای گروه سنی کودک تولید شده، داستان شاپرکی بازیگوش را روایت می‌کند که در تارهای یک عنکبوت گرفتار می‌شود. عنکبوت به او وعده می‌دهد فقط در صورتی آزادش می‌کند که دیگر حشرات مانند ملخ، مگس، مورچه و سوسک را برای او بیاورد. شاپرک ابتدا نمی‌پذیرد اما برای نجات جان خود قبول می‌کند، تا اینکه در مسیر خود می‌بیند هریک از حشرات زندگی و خانواده‌ای دارند و به تلاش و کوشش مشغول هستند. او در نهایت تصمیم می‌گیرد هم خودش و هم دیگران را از خطر نجات دهد. روایت این ماجرا با تغییراتی تازه و از زبان شهرفرنگی و دختر کوچکش کرم شب‌تاب بازگو می‌شود.

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:

املاک متقاضیان واقع در بخش سه ثبت آمل - دهستان دشت سر

۳۱ - اصلی (قریه پلک شرقی علیا)

۱۲۵۶ فرعی آقای احمد ایرج پور در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان احداثی با کاربری ۲۵ / ۱۷۱ مترمربع مسکونی و الباقی حریم شهر به مساحت ۲۵ / ۲۵۵ مترمربع خریداری شده بلاواسطه از سید عیسی رضوی.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

.الف. ۲۰۰۴۰۳۴

تاریخ انتشار نوبت اول : ۲۹ / ۰۶ / ۱۴۰۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۲ / ۰۷ / ۱۴۰۴

حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۳۷۰۹

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه

اداره ثبت اسناد واملاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۰۱۰۰۴۰۰۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۸هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای جلیل زنگنه وندی فرزند شاطرعلی بشماره شناسنامه ۱۹۵۸ صادره از کرمانشاه که حاکی از احراز تصرف و مالکیت متقاضی نسبت به ملک مورد تقاضا بوده همچنین موافقت اداره اوقاف با صدور سند اعیان بنام متقاضی مفاداً بررسی های محلی کارشناس که حکایت از عدم تعارض و بلامنازع بودن تصرفات متقاضی دارد. لذا مالکیت آقای جلیل زنگنه وندی فرزند شاطر علی به شناسنامه شماره ۱۹۵۸ کدملی ۳۲۵۸۲۸۲۱۱۰ صادره از کرمانشاه نسبت به ششدانگ اعیان یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۵۴ متر مربع در محدوده قسمتی از پلاک ۵ اصلی واقع در بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۳۶۸۳/ م الف/۱۲

تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴/۰۶/۲۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۷/۱۴

آیت الله زارع

رئیس ثبت اسناد واملاک ۳۷۱۳

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:

املاک متقاضیان واقع در بخش نه ثبت آمل - دهستان لیتکوه

۱۹ - اصلی (قریه کاسب محله)

۱۵۱ فرعی خانم طیبه السادات موسوی کودهی در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان احداثی با کاربری مسکونی مشروط به مساحت ۸۵ / ۲۱۵ مترمربع خریداری شده بلاواسطه از علی محمدی و مع الواسطه از جمال اسمعیل نژاد.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

م.الف. ۲۰۰۳۳۵۲

تاریخ انتشار نوبت اول : ۲۹ / ۰۶ / ۱۴۰۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۲ / ۰۷ / ۱۴۰۴

حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۳۷۱۰

شماره : ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۷۱۵۶

تاریخ : ۱۴۰۴/۰۶/۱۲

قوه قضائیه

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۶۴۹۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای محمد علی صفری دلیگانی به شناسنامه شماره ۱ کدملی صادره اصفهان فرزند کریم در قسمتی از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی بدون درج اعیانی به مساحت ۱۲۱۱۰/۱۰متر مربع پلاک شماره ۱۰ فرعی از ۱۱۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۲۰ حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تأئید انتقال عادی از طرف کریم صفری دلیگانی که بموجب دفتر یک صفحه ۷۱۰ قسمتی از پلاک مذکور بنام ایشان میباشد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۶/۲۹

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۷/۱۳

شناسه آگهی: ۲۰۰۲۶۴۲

حمیدرضا خسروی

رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۷۱۷